

Evrei 11:1 Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

2 Pentru că prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

3 Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

4 Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, cu toate că este mort.

5 Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.

6 Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.

7 Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă Sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osîndit lumea, și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.

8 Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.

9 Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiaș făgăduințe.

10 Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

11 Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.

12 De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.

13 În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

14 Cei ce vorbesc în felul acesta, arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

15 Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.

16 Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-l este rușine să se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.

17 Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

18 El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!”

19 Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

- 20 Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare, care avea în vedere lucrurile viitoare.
- 21 Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif, și „s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său.”
- 22 Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt, și a dat porunci cu privire la oasele sale.
- 23 Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui, când s-a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul, și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.
- 24 Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,
- 25 ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.
- 26 El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.
- 27 Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.
- 28 Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut stropirea sângelui, pentru ca Nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.
- 29 Prin credință au trecut ei marea Roșie ca pe uscat, pe când Egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.
- 30 Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.
- 31 Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.
- 32 Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de prooroci!
- 33 Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,
- 34 au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.
- 35 Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea, care li se dădea, și au fost chinuiți.
- 36 Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare;
- 37 au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fereastrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciți,
- 38 ei, de care lumea nu era vrednică-au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.
- 39 Toți aceștia, măcarcă au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;

40 pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.

12:1 Și noi, deci, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.

2 Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

3 Uitați-vă, deci, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.

4 Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului.

5 Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului, și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El.

6 Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”

7 Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?

8 Dar dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii.

9 Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim?

10 Căci ei într-adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.

11 Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei, roada dătătoare de pace a neprihănirii.

12 Întăriți-vă, deci, mâinile obosite și genunchii slăbănogiți;

13 croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai de grabă să fie vindecat.

14 Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.

15 Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea.

16 Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi-născut.

17 Știți că mai pe urmă, când a vrut să capete binecuvântarea n-a fost primit; pentru că, cu toate că o cerea cu lacrimi, n-a putut s-o schimbe.

18 Voi nu v-ați apropiat de un munte care se putea atinge și care era cuprins de foc, nici de negură, nici de întuneric, nici de furtună,

19 nici de sunetul de trâmbiță, nici de glasul, care vorbea în așa fel că cei ce l-au auzit, au cerut să nu li se mai vorbească,

20 (pentru că nu puteau suferi porunca aceasta: „Chiar un dobitoc dacă se va atinge de munte, să fie ucis cu pietre sau străpuns cu săgeata”.

21 Și priveliștea aceea era așa de înfricoșătoare încât Moise a zis: „Sunt îngrozit și tremur!”).

22 Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor,

23 de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți,

24 de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.

25 Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să-L asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri,

26 al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut făgăduința aceasta: „Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul”.

27 Cuvintele acestea „încă o dată” arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină.

28 Fiindcă am primit, deci, o împărăție, care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori, și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică;

29 fiindcă Dumnezeul nostru este „un foc mistuitor”.

13:1 Stăruți în dragostea frățească.

2 Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea au găzduit, fără să știe, pe îngeri.

3 Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuți, ca unii care și voi sunteți în trup.

4 Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.

5 Să nu fiți iubitori de bani. Mulțămiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.”

6 Așa că putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea face omul?”

- 7 Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viețuire, și urmați-le credința!
- 8 Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!
- 9 Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine; căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin mâncări, care n-au slujit la nimic celor ce le-au păzit.
- 10 Noi avem un altar, din care n-au drept să mănânce cei ce fac slujbă în cort.
- 11 În adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sânge este adus de marele preot în Locul Preasfânt, pentru păcat „Sunt arse de tot afară din tabără.”
- 12 De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.
- 13 Să ieșim, deci, afară din tabără la El, și să suferim ocara Lui.
- 14 Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.
- 15 Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.
- 16 Și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea Îi plac.
- 17 Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.
- 18 Rugați-vă pentru noi; căci suntem încredințați că avem un cuget bun, dorind să ne purtăm bine în toate lucrurile.
- 19 Mai ales vă rog cu stăruință să faceți lucrul acesta, ca să vă fiu înapoiat mai curând.
- 20 Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor,
- 21 să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.
- 22 Vă rog, fraților, să primiți bine acest cuvânt de sfătuire, căci v-am scris pe scurt.
- 23 Să știți că fratelui Timotei i s-a dat drumul. Dacă vine curând, voi veni împreună cu el să vă văd.
- 24 Spuneți sănătate tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Cei din Italia vă trimit sănătate.
- 25 Harul să fie cu voi cu toți! Amin.